

Clementina Ródenas, i demà què?

La presidenta de la Diputació de València, Clementina Ródenas, lluita per ser la candidata del PSPV-PSOE a l'Ajuntament del cap i casal.

Incert. Pràcticament tothom convergeix al voltant d'aquest epítet alhora de pronosticar el futur polític de Clementina Ródenas, la presidenta de la Diputació Provincial de València. Ella, que fa compatible des de fa dos anys llargs aquest càrrec amb el de portaveu del grup socialista en l'Ajuntament del cap i casal, es presenta com a incombustible.

A mitja legislatura municipal, lluny de sentir-se un cadàver polític —segons els interessos de l'oposició, d'algun mitjà de comunicació i d'un sector del seu partit—, apareix amb mentalitat de corredora de fons. I al fons d'aquest marató, un cartell: “Eleccions municipals. Maig de 1995”. I ella vol arribar com a aspirant, per utilitzar terminologia boxística, al títol d'alcaldeessa; títol que ara ostenta Rita Barberà, qui va arrabassar-li'l, amb l'ajuda

d'un àrbitre absolutament parcial, el 1991.

Clementina Ródenas mostra una impertorbable voluntat que, segons algunes veus dins del mateix Partit Socialista del País Valencià (PSPV-PSOE), no s'ajusta a la seua actual ubicació dins d'aquest partit. Però la presidenta de la Diputació es prepara de valent. Té la intenció que vegem en ella la persona idònia per a pujar al ring i protagonitzar un dels combats més acarnissats, políticament parlant, de la història municipal valenciana més recent. No apte per a pesos ploma. Una carrera que per a ella no estarà exempta d'obstacles. Alguns d'ells, a casa.

Les arrels de l'arbre. “Vull ser candidata”, diu Ródenas taxativament. I a continuació assegura que té el suport de la majoria dins del partit. Una majoria que es tradueix, segons ella,

Els possibles substituïts

Eugeni Burriel. Conseller d'Obres Públiques, Urbanisme i Transports.

RAFA GIL

Pro: —Bon gestor i fama de treballador.
—Bona imatge social.
—Qualificat professionalment.

Contra: —No té cap arrel en el partit.
—En el PSPV, on és considerat un producte de Joan Lerma a seques, se'l miren amb desconfiança.
—Personalment, és considerat una persona molt vanitosa, aspecte que li ha valgut la sorna dels mitjans de comunicació.

Ciprià Ciscar. Ex-conseller de Cultura i diputat al Congrés.

RAFA GIL

Pro: —Bon gestor.
—Té un gran prestigi social.
—Ha estat el més brillant dels consellers que ha tingut Joan Lerma.
—Té un gran coneixement del partit.
—Sempre ha estat un home del PSPV-PSOE.

Contra: —Lerma li ha declarat el boicot.
—L'Ajuntament de València representa un poder corporatiu massa fort perquè Joan Lerma li l'atorgue.
—El sector més lermista del partit lluitarà aferrissadament contra aquesta candidatura.

Antoni Birlanga. Ex-conseller d'Economia.

RAFA GIL

Pro: —Va fer una bona gestió en la Conselleria d'Hisenda.
—És absolutament lleial al president de la Generalitat, Joan Lerma.
—Se'l considera efectiu en les tasques de gestió i, alhora, poc conflictiu.

Contra: —No té relleu social ni polític.
—No compta amb cap base dins el partit.

en agrupacions locals i diputats. Altres veus ho matisen. Són de la impressió que el discurs sobre el lideratge a l'alcaldia té dues línies paral·leles. És a dir, que el sector que filtra, sense més preàmbuls, que Clementina Ródenas s'ha de quedar és el mateix que manté l'opinió contrària. Una opinió també bifurcada. Una, que no s'ha de presentar perquè amb ella és difícil recuperar l'Ajuntament. L'altra opinió parteix de la premissa que el consistori està perdut i, per tant, el que s'ha de fer és deixar-la que s'estavella sola. Ella afirma que els opositors a la seua candidatura són "alguns irresponsables

que practiquen un cert canibalisme histriònic, però mantenir una postura irresponsable dins del partit és estar en absoluta minoria". Una persona propera a Ródenas compara el poder d'aquesta amb allò que anomena "teoria de l'arbre", una teoria avalada "pel pes de la realitat, i la realitat és que hi ha un sol arbre, que s'ha de regar, podar, etc., i tota la resta són bonsais". I per "bonsais" són tots aquells que creuen que l'Ajuntament és irrecuperable i que la causa n'és Clementina Ródenas. Un afegitó que avala aquesta hipòtesi és el suposat oferiment que el president de la Generalitat valenciana, Joan Lerma, li va fer en la darrera remodelació del govern autònom, el passat mes de juliol: una conselleria, com la d'Hisenda, que l'hauria apartat definitivament del consistori valencià. Ella sempre ho ha negat.

Parlar d'irrecuperable, quan la diferència entre la coalició política que va atorgar l'alcaldia a Rita Barberà és de només un regidor, no sembla, a la presidenta de la Diputació, massa asenyat. En aquest sentit, hi ha qui entén que si en el partit triomfen els qui creuen en la pèrdua, deixaran que la candidata es creme políticament, però si s'imposa la voluntat de victòria, Clementina Ródenas serà substituïda. I els noms ja circulen (vegeu requadre en aquesta mateixa pàgina, per ordre de possibilitats).

Però l'ex-alcadessa no està sola. El suport més clar amb què sembla comptar és Eduard Montesinos, director general de Treball de la Generalitat valenciana, secretari comarcal del PSPV a l'Horta i membre de l'executiva. Aquest maridatge polític és degut, segons algunes veus, a l'escàs pes polític de Clementina Ródenas dins del partit, i sense cap aval en l'aparell té difícil el seu posicionament amb vista a l'Ajuntament. En aquest sentit, Montesinos coincideix plenament amb tot el que ella representa com a candidata òptima. Ródenas, per la seua banda, justifica l'acostament amb la necessitat d'actuar com una pinya. "És bo —afirma— que el grup municipal, i concretament la seua portaveu, i el secretari comarcal estiguen en perfecta sintonia pel que fa les accions d'àmbit comarcal; una postura discordant seria totalment absurda per als interessos polítics del partit".

Imatge i contraimatge. Així, per tant, el debat polític teixit al voltant de Clementina Ródenas s'ordeix en funció del seu camí cap a la plaça de l'Ajuntament. Un debat no exempt d'interrogants. I els crèdits i els descrèdits sobre la seua persona també han florit. La frivolidat crítica abunda i contrasta amb una gestió política, com a substituïda de Ricard Pérez Casado, que ha estat qualificada d'eficaç, encara que aquesta només tinguera una durada d'un any i mig i que heretara una alcaldia perduda, políticament, per aquell l'any 1989. El nivell de coneixement de la societat valenciana que, segons

alguns militants del partit, ha demostrat Clementina Ródenas, s'ha reforçat per una fama de gran capacitat de treball, rigor i sentit de l'autoritat. D'altres apunten que és precisament aquesta imatge de serietat la que ha propiciat una possible manca de comunicació entre ella i aquesta mateixa societat.

És cert que els mitjans de comunicació han donat una imatge molt concreta de Ródenas, qui, d'altra banda, mai no s'ha preocupat de contrarestar-la. "La imatge real —es defensa, categòrica— és la de preocupació absoluta i de feina abnegada. A més, em costa ben poc relacionar-me amb la gent, i d'una manera afectuosa, i això és bo". Es desmarca totalment de postures pre-fabricades que "acaben desinflant-se" i es nega a deixar-se instrumentalitzar. Tot allò que s'acoste a actituds que no li permeten de ser com és i que l'obliguen a comportar-se d'una manera que no es corresponga amb la seua personalitat, allunya a la gent i significa "una manipulació i una pèrdua de dignitat que no es pot permetre ningú que treballa moltes hores amb la voluntat de fer la feina ben feta".

Moltes hores de feina dividides —i alhora sumades— en dos terrenys: l'Ajuntament i la Diputació. Però molta gent es pregunta si la presidència de la Diputació ha perjudicat el seu paper municipal. Un lideratge ha suplantat l'altre? O bé l'ha beneficiat? Des que ocupa el càrrec, tant des del PP com des del PSPV s'han alçat veus contra la seua gestió que indiquen que es dedica poc al grup municipal i que això ha creat la imatge d'un cert escapçament en el lideratge de l'oposició socialista. Algunes opinions internes entenen que Joan Ballester, com a secretari general de relacions institucionals del PSPV, hauria d'haver assumit el paper de portaveu municipal. Però el fet que Ballester no siga partidari de Clementina Ródenas, en qui veu la més directa opositora per a convertir-se en el número u de la candidatura socialista per a les eleccions municipals del 95, ha contribuït, segons alguns, lleugerament a aquesta imatge d'un lideratge socialista boirós sense cara i ulls en l'Ajuntament de València. Tot i així, la portaveu mostra un cert orgull "per l'homogeneïtat —diu— del meu grup, l'estratègia política i accions del qual assumeix plenament".

Quant al seu càrrec en la Diputació, hi ha qui creu que ha jugat a favor d'ella perquè ha suposat un punt d'equilibri i li ha donat una imatge de poder de la qual no hauria gaudit només a l'Ajuntament. Un plus polític, vaja. Ródenas declara que la presidència de la Diputació mai no se l'ha "plantejat en termes de benefici polític afegit a la seua tasca municipal, sinó com una responsabilitat de partit, com una gestió molt més diàfana". La Diputació li ha permès, des d'aquest punt de vista, la possibilitat de continuar l'actuació sobre la societat valenciana que va començar des de l'Ajuntament. I la notorietat polí-

tica que li ha atorgat el càrrec no implica, segons l'opinió d'una persona propera a la presidenta, un qüestionament de Lerma des del punt de vista orgànic dins del PSPV. "Per aquí no l'enganxaran mai", sentència. I això pot representar "una garantia" per a Clementina Ródenas en el seu objectiu d'assegurar-se la continuïtat.

Renovació. Tampoc el procés renovador iniciat en el partit sembla un perill per a Ródenas. Els seus defensors addueixen que la "polèmica" dels independents/renovadors no l'afecta perquè, si s'imposa el sistema de votació d'afiliats més simpatitzants, Clementina Ródenas té tots els números d'eixir-ne triomfant.

I els únics números fets públics fins ara no li són del tot desfavorables. El darrer *hit parade* de popularitat de la classe política valenciana ja és servit. El Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS) acaba de fer públics els resultats d'una enquesta realitzada durant els primers dies del proppassat mes de setembre a 1.750 persones d'arreu del País Valencià. Els resultats no són espectaculars. Ni fred ni calent. Els índexs de popularitat dibuixen un menú farcit de plats més aviat temperats. En la llista dels líders més valorats, Clementina Ródenas ocupa, amb 4,6 en una escala de 0 a 10, el tercer lloc, per darre de Joan Lerma (5,2) i de la seua enemiga política més immediata, Rita Barberà, a qui avança només en una dècima.

Un col·laborador de Clementina Ródenas conclou, optimista, que a la presidenta "només li cal parlar valencià per ser una candidata perfecta". I ella somriu, concisa: "És possible".

Joan Marí

Eduard Montesinos. El director general de Treball de la Generalitat valenciana és el suport més fort amb què compta Clementina Ródenas dins l'executiva del PSPV.